

עץ הניצנים האדומים

לראות את "עץ הניצנים האדומים". כעת כבר היה העץ מכוסה כולו בניצנים אדומים. מאוחר יותר בשלהי האביב, כשהגיע הנסיך השלישי, העץ היה מכוסה כולו בעלים ירוקים. גם הוא לא שאל שאלות אך תהה בינו לבין עצמו. הוא לא ראה סיבה לקרוא לעץ "עץ הניצנים האדומים".

זמן מה לאחר מכן, ביקש הנסיך הרביעי שיסיעו אותו לראות את "עץ הניצנים האדומים". כעת כבר היה העץ מכוסה כולו בתרמילי אפונים. כשחזר חזרה לארמון, רץ אל הגן בו שיחקו אחיו הנסיכים, וצעק, "ראיתי את 'עץ הניצנים האדומים'".

לפני שנים רבות, שמעו ארבע נסיכים קטנים סיפור מופלא על עץ מופלא הנקרא: "עץ הניצנים האדומים". איש מהם לא זכה מעולם לראות עץ כזה, וכל אחד מהם קיווה להיות הראשון שיראה את העץ המופלא. הנסיך המבוגר מכולם, פנה וביקש מנהג הכרכרות של המלך להסיעו אל מעבה היער לראות את העץ במו עיניו. היה זה ראשית האביב, ולעץ עדיין לא היו עלים ולא ניצנים. הוא היה שחור וערום כעץ מת. הנסיך לא הבין מדוע ניקרא העץ "עץ הניצנים האדומים" אך הוא לא שאל שאלות. מאוחר יותר באביב, יצא הנסיך השני עם נהג המלך

"גם אני" אמר הבכור "זה לא נראה לי כל כך כמו
עץ" אמר "זה נראה יותר כעץ מת. הוא היה שחור
וחשוף כולו".

"למה אתה אומר זאת?" שאל האח השני "לעץ
מאות ניצנים אדומים נפלאים למראה. לכן הוא
ניקרא 'עץ הניצנים האדומים'".

הנסיך השלישי אמר: "ניצנים אדומים, אמרת? למה
אתה אומר שיש לו ניצנים אדומים? הוא מכוסה כולו
בעלים ירוקים".

הנסיך הצעיר שראה אחרון את העץ, צחק ואמר:
"רק כרגע ראיתי את העץ, והוא אינו ניראה מת כל
וכלל. אין לא ניצנים אדומים וגם לא עלים ירוקים.
הוא מכוסה כולו בתרמילים".

המלך ששמע אותם המתין עד שנשתתקו ואז אמר:
"ילדי, כולכם ראיתם את אותו עץ, אבל כל אחד
מכם ראה אותו בעונה אחרת."